

Bilag til F. t. L. om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialier.

2. Da de private Tørvefabrikanter, hvortil Værkerne skal afhændes, saaledes som anført, ikke kan antages at være i Besiddelse af tilstrækkelig Kapital, skal man indstille, at der stilles $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner til Disposition til *Anlægslaan* til de private Købere, saaledes at der kun betales 20 pCt. af Værkets Pris kontant, medens 80 pCt. af Købesummen afdrages paa højst 4 Aar og forrentes med 5 pCt. p. a., saaledes at Staten forbeholder sig Ejendomsretten til Værkerne, indtil Købesummen er betalt.

Det tilføjes, at det Beløb, der stilles til Disposition til dette Formaal, atter vil vise sig som Indtægt ved Salg af Værker, der er indkøbt i Henhold til ovenstaaende Forslag til Bevilling paa 1 Mill. Kroner til Statens Indkøb af Værker.

3. Til Ydelse af *Driftslaan* til private Tørvefabrikanter skal man indstille, at der stilles $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner til Disposition, hvilket Beløb kan administreres gennem Tørvefabrikantforeningen og udbetales ugentlig bagud til Laantagerne i Forhold til den udbetalte Arbejds løn. Udlaansbeløbene foreslaas forrentet med 5 pCt. p. a. og tilbagebetalt, efterhaanden som de fabrikerede Tørv sælges og i hvert Fald inden Udgangen af det Aar, hvori Laanet er ydet. Til Sikkerhed for de ydede Laan skal man indstille, at det kræves, at der gives Pant i de *fremstillede Tørv*, hvortil Lovhjemmel søges.

Samtidig med ovenstaaende Indstillinger om Midler til Udvidelse af Tørvefabrikationen behandlede Udvalget Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør fastsættes Maksimalpris for Tørv under nøje Hensyntagen til Tørvenes Kvalitet, men der var i Udvalget Enighed om at udtale, at det ikke for Tiden kan anses for nødvendigt, at der ansættes en Maksimalpris, men at man maa anse det for rimeligt, at de fremsatte Forslag om Hjælp til Tørvefabrikationens Fremme omkring 1. Januar 1940 suppleres med Forslag om en Maksimalpris for Tørv, om hvis Størrelse det for Tiden vil være vanskeligt at udtale sig, og man skal derfor indskrænke sig til at oplyse, at dette Aars Sommerpris for Tørv har været omkring 22 Kr. pr. Ton for Tørv af god Kvalitet, leveret i Banevogn paa Sælgerens nærmeste Station.

Saafernt man til sin Tid mener, at der bør fastsættes Maksimalpris paa Tørv, vil man foreslaa, at den gradueres efter Kvaliteten i Lighed med Bestemmelserne i Bekendtgørelse af 13. December 1918 om Handel med Tørv, dog saaledes, at der indføres Bestemmelser, der giver Køberen Ret til at kassere Partier med for stort Aske- og Vandindhold og for faa Varmeenheder.

Endelig behandlede Udvalget Spørgsmaalet om udvidet Udnyttelse af Vandkraften i de danske Aaer til Fremstilling af Elektricitet, og man var enig om at udtale, at Vandkraftanlæg, selv om de maaske ikke i Fredstid kan forrente sig, er af nogen Betydning for Brændselsituationen, og at man derfor kan indstille til Brændselsnævnet, at saadanne Arbejder søges gennemført, naar Socialministeriet kan anbefale disse af beskæftigelsesmæssige Grunde.

J. Wilcke.

J. Vestergaard,
Skr.